

«Непереглядною юрбою...»

Іван Франко

Непереглядною юрбою
Ідуть за днями дні мої,
Так страшно одностайні всі,
Як олов'яні хмари ті,
Що звільна линуть надо мною.

Без діл, з закутими руками,
Без мислей деревію я,
Минає молодість моя,
Мов чиста річка степова
Безслідно гине між пісками.

Гинь, гинь, хоч жити ще не успів,
І слід загине за тобою,
Розслизнеться, мов сніг весною, –
Лиш в серці тиск важкого болю –
Єдиний слід минувших днів.

14 марта 1880